04/03/2020

Μαρτυρία του αξέχαστου π. Γεωργίου Μεταλληνού για τον Γέροντα Σίμωνα Αρβανίτη!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Γράφει ο π. Γέωργιος Μεταλληνός (1940-2019)]: Είμαι από εκείνους, που (πατερικά) πιστεύουν ότι δεν πρέπει να μας διακρίνει καμιά σπουδή στη διακήρυξη της αγιότητος κάποιων προσώπων.

Σε τελευταία ανάλυση δεν χαρακτηρίζουμε εμείς ούτε ακόμη και καμιά σύνοδος Αγίους, αλλά πρώτα ο Θεός, ο οποίος «πολυμερώς και πολυτρόπως» φανερώνει τα Ιερά έμψυχα σκηνώματά Του, τους Αγίους Του.

Η Εκκλησία περιμένει την άνωθεν μαρτυρίαν και μετά διακηρύσσει την αγιότητα κάποιου προσώπου. Αυτό το λέγω εισαγωγικά, γι’ αυτό που καταθέτω στη συνέχεια.

Μερικά χρόνια πριν από την κοίμηση του Γέροντος με επισκέφθη στον πανεπιστημιακό ναό του Αγίου Αντίπα, όπου συν Θεώ διακονώ, μια κυρία από την Βόρειο Ελλάδα. Δεν ενθυμούμαι καν το όνομά της ούτε τον τόπο κατοικίας της.

Μου υπέβαλε ένα ερώτημα για κάποιο σοβαρότατο πρόβλημά της και προσπάθησα να απαντήσω, το κατά δύναμιν, πατερικά. Ήθελα όμως και μια ασφαλέστερη γνώμη.
Γι’ αυτό την προέτρεψα να επισκεφθεί τον π. Σίμωνα και να πάρει την ευλογία του, ζητώντας και την ποιμαντική συνδρομή του.

Το βράδυ της ιδίας ημέρας δέχθηκα ένα τηλεφώνημά της και άκουσα έκπληκτος τα εξής:
– Ανέβηκα, πάτερ, στο μοναστήρι και είδα τον π. Σίμωνα. Με υποδέχθηκε φιλικά και μου πρόσφερε φιστίκια. Και στη συνέχεια, εντελώς απρόσμενα, μου είπε: «… παιδί μου! (Την προσεφώνησε με το όνομά της)! Γιατί έκαμες τον κόπο να έλθεις ως εδώ; Να κάμεις αυτά που σου είπε ο π. Γεώργιος».

Η γυναίκα το θεώρησε απόλυτα φυσικό, διότι επίστευε, ότι εγώ είχα ενημερώσει τον Γέροντα.
Καταλαβαίνει όμως κανείς τη θέση τη δική μου, αφού όχι μόνο δεν είχα ενημερώσει τον Γέροντα για την περίπτωσή της, αλλά ούτε είχα ποτέ επικοινωνήσει τηλεφωνικά μαζί του.
Την παρακάλεσα να μου επαναλάβει αυτά, που είχε πει.

Και τότε της απεκάλυψα, ότι τόσο το όνομά της, όσο και την περίπτωσή της, ως και τη δική μου ποιμαντική παρέμβαση, τα γνώριζε ο Γέροντας, όχι από οποιαδήποτε ενημέρωσή του.

Όταν τα απεκάλυψα στην άγνωστη γυναίκα, εκείνη αναλύθηκε σε δάκρυα και μου είπε με τρέμουσα φωνή:
– Πάτερ Γεώργιε, όταν μου δώσατε κάποιες οδηγίες, αμφέβαλλα, αν πρέπει να τις ακολουθήσω, διότι μου φάνηκαν δύσκολες. Τώρα όμως θα κάμω ό,τι μου συστήσατε, αφού μεσολάβησε αυτό το γεγονός με τον Γέροντα.

[Και συμπληρώνει ο π. Γέωργιος Μεταλληνός]: Δεν θα διατυπώσω τα δικά μου συμπεράσματα. Ενισχύθηκα όμως στην ήδη υπάρχουσα πεποίθησή μου, ότι επρόκειτο για μια οσιακή μορφή, δώρο του Θεού στο λαό Του. […]

Απόσπασμα από το βιβλίο του Μοναχού Ζωσιμά, “Ιερομόναχος Σίμων Αρβανίτης,

(1901-1988), Μαρτυρίες για τη ζωή και το έργο του”, τόμος β’.